T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019 / 8
KARAR NO : 2019 / 186
KARAR TR : 25.3.2019

ÖZET : Orman Kanunu kapsamında verilen izin kapsamında tesis edilen otel/tatil köyü niteliğindeki işletmenin, 49 yıllığına irtifak hakkı sahibi olan Şirket tarafından davacı şirkete kiralanması işleminin onaylanması istemiyle Orman ve Su İşleri Bakanlığına yapılan başvurunun zımnen reddine yönelik işlemin iptali istemiyle açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : K. K.Turizm Ticaret Ltd. Şti.
Vekili : Av. S.A.
Davalılar : 1- Orman Genel Müdürlüğü
Vekili : Av. P. K.
2- Orman Ve Su İşleri Bakanlığı
Vekili : Hukuk Müşaviri E. M.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; müvekkilinin yurt içi ve yurtdışından gelen turistlere hizmet sunan bir turizm şirketi olduğunu; A. T.Köyü Turizm Tic. A.Ş.(eski unvanı ile T. İhracat İthalat ve Ticaret A.Ş.)'nin de müvekkili gibi bir turizm şirketi olduğunu; A. T. Köyü Turizm Tic. A.Ş.'nin, Maliye Hâzinesi adına kayıtlı, Antalya İli, Manavgat İlçesi, Kızılağaç Köyü sınırları içerisinde bulunan 1167 parsel no.lu 1.098.314 m2 orman niteliğindeki taşınmaz alanın 102.000 m2'lik kısmında, 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 17. maddesi(17.06.2004 tarih ve 5192 sayılı Kanun değişikliği öncesi hali) kapsamında turizm tesisi (tatil köyü) kurmak ve işletmek amacı ile Çevre ve Orman Bakanlığı'ndan izin talebinde bulunmuş olduğunu; Bakanlığın başvuruyu uygun bularak, 14.06.1993 tarih ve KDM.5.0512- 251/391 sayılı olur kararı ile söz konusu alanda bu şirkete tatil köyü kurmak ve işletmek amacı ile 49 yıllık müddetle kesin izin verdiğini; anılan Şirketin almış olduğu kesin iznin ardından, yaptığı 04.01.1995 tarihli ikinci başvuru ile söz konusu alan için 6831 sayılı Orman Kanununun 115. maddesine göre irtifak hakkı tesisi talebinde bulunduğunu; Çevre ve Orman Bakanlığının, 11.01.1995 tarih ve KDM.0512-251/83 sayılı yazısı ile irtifak hakkı tesis edilmesinde bir sakınca bulunmadığını Maliye Bakanlığına bildirdiğini; Maliye Bakanlığı Milli Emlak Genel Müdürlüğünün 20 Ocak 1995 tarih ve B.07.0.MEG-0.17.3129-8856-2648 sayılı yazısı ile A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş.'den, belirtilen hususlarda ek taahhüt alınması ve tapuya şerh edilmesi kaydıyla, 14.06.1993 tarihinden başlamak üzere irtifak hakkı tesisini uygun gördüğünü; daha sonra sonraki dönemde, T. İhracat İthalat ve Ticaret A.Ş. adına kaydedilen irtifak hakkının, yeni kurulan A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. adına tesis edilmesi için Çevre ve Orman Bakanlığı'na başvuruda bulunulduğunu, Bakanlığın, başvuruyu olumlu karşıladığını, 09.02.1995 tarih ve 395 sayılı yazısı ile Maliye Bakanlığı'na söz konusu irtifak hakkının yeni kurulan A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. adına tesis edilmesini uygun gördüğünü bildirdiğini ve gereğinin yapılmasını istediğini; bunun üzerine, Maliye Bakanlığı Milli Emlak Genel Müdürlüğünün, 10.02.1995 tarih ve 5935 sayılı yazı ile söz konusu taşınmaz mal üzerinde, T. İhracat İthalat ve Ticaret A.Ş. adına uygun görülen irtifak hakkının aynı süre ve şartlarla A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. adına tesis edilmesinin uygun görüldüğünü Antalya Valiliği'ne bildirmiş olduğunu; Antalya Valiliği Mal Müdürlüğünün, 14.02.1995 tarih ve 740 sayılı yazı ile daha önce söz konusu arazi için kurulmuş olan irtifak hakkı tesisinin, A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. adına tapuya şerh edilmesini talep ettiğini; bu süreç sonrasında, Manavgat Tapu Sicil Müdürlüğü tarafından düzenlenen 02.10.1996 tarih ve 2913 yevmiye numaralı resmi senet ile söz konusu taşınmaz üzerinde A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. lehine irtifak hakkı tesis edildiğini ve Şirketin buna istinaden, söz konusu taşınmaz alan üzerinde S.B. R. Otel isimli 1599 yatak kapasiteli 4 yıldızlı tatil köyü yaptığını ve bu tesisi uzun yıllar turizm amaçlı işlettiğini; Şirketin 01.01.2012 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere ise, söz konusu tatil köyünü müvekkili Kurttaş Kardeşler Turizm Ticaret Ltd. Şti.'ye kiraladığını ve 30.11.2011 tarihli kira sözleşmesi imzalandığını; anılan hüküm gereği, Orman ve Su İşleri Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğü Antalya Bölge Müdürlüğüne 16.01.2012 tarihli dilekçe ile başvurularak kiralama işleminin onaylanmasının talep edildiğini; Orman ve Su İşleri Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğü Antalya Bölge Müdürlüğünün 09.02.2012 tarih ve 822 sayılı yazı ile müvekkili şirket ve kiraya veren şirketin başvurularının hukuka uygun olduğunu ve bu nedenle kiralama işlemine izin verilmesinin uygun olacağını Orman ve Su İşleri Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğü İzin ve İrtifak Dairesi Başkanlığı'na bildirdiğini; müvekkilinin, olumlu cevap beklerken, Orman ve Su İşleri Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğü İzin ve İrtifak Daire Başkanlığınca 15.02.2013 tarihli yazı ile Orman Genel Müdürlüğü Antalya Bölge Müdürlüğüne "Söz konusu tesisin K. K. Turizm İnşaat San. ve Tic. Ltd. Şti. tarafından işletilmesi ile ilgili olarak A. T.'ın 09.01.2012 tarihli e-postası ekte gönderilmiştir. Konunun buna göre yeniden tetkikini ve söz konusu talebin değerlendirilmesi için A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş.'nin tesisi kiraya vermek istediğine dair dilekçenin lehtardan alınarak gönderilmesini rica ederim." şekilde talimat verildiğini; Bakanlığın emri üzerine, Orman Genel Müdürlüğü Antalya Bölge Müdürlüğü'nün A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş.'ye gönderdiği 06.03.2012 tarihli yazıda, Bakanlığa gelen bir e-posta iletisi ile A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. ve bu şirketin en büyük hissedarlarından H. İ. K. E. Vakfi hakkında

çeşitli iddialar bulunduğu belirtilerek, bu iddialara ilişkin bilgi ve belgelerin A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. tarafından Müdürlüğe gönderilmesinin istenildiğini; yazı ekinde yer alan belgeler incelendiğinde, 09.01.2013 tarihinde Orman ve Su İşleri Bakanı Veysel Eroğlu'na ait olduğu tahmin edilen "veyseleroglu@gmail.com" adlı adrese e-posta gönderildiği, gönderilen e-posta mesajında A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. ve bu şirket hissedarlarından H.İ.K.Eğitim Vakfi hakkında çeşitli iddialarda bulunulduğunun görüldüğünü, bahse konu e-postada A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. ile ilgili olarak ortaya atılan "Tesisin % 80 hissesi H.İ.K.vakfına ait olmasına rağmenİ.K.mahdumları Kurttaş adlı bir şirket kurarak vakfi bypass ederek tatil köyünün hisselerini üzerlerine usulüz olarak almışlardır, ayrıca mevcut A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş.'nin Orman Genel Müdürlüğü ile yapmış olduğu kira tahsis sözleşmesini iptal ederek Kurttaş adına müracaat etmişlerdir, bizlerin vakıf genel müdürlüğüne yaptığımız teftiş talep müteakibinde müfettişler incelemeyi yapmış ve rapor hazırlama safhasındadır. Son söz olarak şuan Kurttaş adlı şirketin bakanlığınıza mezkur tesisle ilgili müracaatı usulsüz bir işlemin devamı olup bu hususta ki' talepleri tekrar incelemenizi istirham ederiz."şeklindeki iddiaların tamamen gerçek dışı ve iftira niteliğinde olduğunu; bu iddialarla esas olarak, A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. ile müvekkili şirket arasında yapılan kiralama işleminin engellenmesinin amaçlandığını; iddiaların sebebi özetlendiğinde; A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. hissedarlarından H.İ.K.Eğitim Vakfi kurucusu İ. K.'un vefatı sonrası anılan Vakıf Mütevelli Heyetinin toplanarak yeni bir yönetim kurulu oluşturduğunu, bu kurulun, vakfın A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. nezdinde sahip olduğu hisseleri temsilen bir kişiyi görevlendirdiğini; bu görevlendirme sonrası, Vakıf Mütevelli Heyetinin usulsüz toplandığı, yine seçilen yönetim kurulunun kanuna aykırı olduğu iddiaları ile Kadıköy 4. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 2011/450 E. no.lu dosyasında vakfa karşı iptal davası açıldığını, ayrıca Vakıflar Bölge Müdürlüğünün, H.İ.K.Eğitim Vakfında yapılan mütevelli heyeti toplantısının ve bu toplantıda alınan kararların yasaya uygun olup olmadığı ile ilgili olarak soruşturma başlattığını; diğer taraftan, H.İ.K.Eğitim Vakfi'nın mütevelli heyeti tarafından oluşturulan yönetim kurulunun hukuka aykırı olarak oluşturulduğu iddiası ile birlikte bu yönetim kurulunca seçilen ve görevlendirilen kişinin de usulsüz seçildiği ve bu nedenle bu kişinin katılımı ile A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş.'nin genel kurulunca alınan kararların da geçersiz olduğu iddiası ile Kadıköy 5. Asliye Ticaret Mahkemesi 2012/428 E. no.lu dosyasında A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş.'ye karşı genel kurul kararlarının iptali için dava açılmış olduğunu; tüm bu gelişmelerin, H.İ.K.Eğitim Vakfi tarafından 20.04.2012 tarihli dilekçe ile Orman ve Su İşleri Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğü'ne bildirildiğini; belirtildiği üzere, A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. idareye sunmuş olduğu cevabi yazısında söz konusu iddiaların tamamen gerçek dışı ve haksız olduğunu detaylı olarak açıklamasına, bilgi ve belgeleri de sunmuş olmasına ve ayrıca A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. yetkili organlarının veya bu organlarca alınmış kararların geçersiz olduğu yönünde verilmiş bir nihai yargı kararı ya da tedbir kararı olmadığı da bildirmiş olmasına rağmen; Orman Genel Müdürlüğü Antalya Bölge Müdürlüğü tarafından, Orman Genel Müdürlüğü İzin ve İrtifak Dairesi Başkanlığı'na gönderilen 05.07.2012 tarih ve 29-357-1/3993 sayılı yazıda, kiralama işlemine ilişkin olarak; "H.İ.K.Vakfının %77 hissesine sahip olduğu İsmail Kurt'un 04.09.2011 tarihindeki vefatından sonra oluşan vakıf organlarının Vakıflar Bölge Müdürlüğünün denetleme raporuna göre ve Kadıköy 4. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2011/450 E. sayılı gerekçeli kararına göre hukuki geçerliliğinin olmadığı yönünde olduğundan ve bu konuda alınan genel kurul kararlarının iptali için davanın açıldığı anlaşıldığından, tesislerin kiralanmasıyla ilgili olarak yapılan taleplerin Mahkemeler sonuçlanıncaya kadar izin verilmemesi gerektiği kanaatine varılmıştır. "şekilde görüş değişikliği yapıldığını; bu görüş değişikliği sonrası, Orman ve Su İşleri Bakanlığının, müvekkili şirketin yapmış olduğu başvuru hakkında olumlu veya olumsuz hiçbir cevap vermediğini; nihayet müvekkil şirketin, kiralama işlemi için gerekli olan tüm koşulların yerine getirildiğine ve yine kiralama işleminin onaylanmasına engel herhangi bir yasal gerekçe veya yargı kararı bulunmadığına ilişkin bilgi ve belgeleri ihtiva eden 28.02.2013 tarihli dilekçesi ile Orman ve Su İşleri Bakanlığı İzin ve İrtifak Dairesi Başkanlığı'na başvuruda bulunarak söz konusu tatil köyünün kiralanmasına ilişkin A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. ile yapılan kira sözleşmesinin onaylanması talebinde bulunduğunu ancak bu talepleri hakkında Orman ve Su İşleri Bakanlığınca hiçbir cevap verilmeyerek 29.04.2013 tarihinde taleplerinin zımnen reddedildiğini; zımni red kararını takiben, Orman ve Su İşleri Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğü İzin ve İrtifak Daire Başkanlığının, 27.05.2013 tarih ve 986 sayılı yazısı ile; "Yapılan inceleme neticesinde; Antalya İli, Manavgat İlçesi, Kızılağaç Köyü hudutları dahilindeki 105,318,18 m2 lik ormanlık sahada 1599 yataklı 4 yıldızlı otel yapımı maksadıyla A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. adına verilen kesin izinle ilgili olarak, Başbakanlık Vakıflar Genel Müdürlüğünün 24.04.2013 tarihli ve 8463 sayılı yazısı ekinde yaptırılan müfettiş incelemesi neticesinde; anılan 19.04.2013 tarih ve 1614 sayılı olurunda; "...H.İ.K.Eğitim Vakfı'nın %77 nispetinde iştirakinin bulunduğu ve gayri meşru olduğu değerlendirilen halen görevde olan A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. yönetim kurulunun, A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. bünyesinde bulunan iktisadi varlıkların herhangi bir gerçek ve tüzel kişiye kiralanması, devri vb. yönündeki tasarruflarının Orman ve Su İşleri Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğü nezdindeki müracaatlarının ... taraflarınca yapılan müfettiş incelemesi çerçevesinde yürütülen çalışmalar neticelenene kadar bekletilmesinin uygun olacağı... " bildirildiğinden, ilgili şirketin taleplerinin Vakıflar Genel Müdürlüğünce yürütülen incelemenin sonucunda kadar tesisin üçüncü kişilere işlettirme talebinin ve diğer taleplerinin değerlendirmeye alınmaması, tesisin üçüncü kişilere işlettirmesine müsaade edilmemesi, ancak bu süre zarfında tahakkuk eden %2 gelir payı bedellerinin ilgililerden tahsil edilmesi Bakanlığımızın 21.5.2013 tarihli ve 87 sayılı oluru ile uygun görülmüş olup, ilgide kayıtlı yazınızda belirtilen talepler bu aşamada değerlendirmeye alınmamıştır." şeklinde cevap verdiğini; idarenin verdiği bu cevabın da belirsizlik taşıdığını, kaldı ki İdarenin, 29 Nisan 2013 tarihinde taleplerini zımnen reddettiğini, idarenin bu cevapta yer alan gerekçelerle taleplerini zımnen reddettiğinin anlaşıldığını, idari işlemin hukuka aykırı olduğunu çünkü; Bakanlığın red kararına konu kiralama işleminin A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. eski yönetim kurulu zamanında ve eski yönetim kurulu üyelerince yapılmış bir işlem olduğunu, onaylanması istenen kira sözleşmesinin, eski ve geçerliliği konusunda hiçbir iddia bulunmayan, tüm tarafların hukuki varlığı konusunda üzerinde mutabık kaldıkları eski yönetim kurulu tarafından yapıldığını; somut olayda mülga 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 315. maddesi hükmüne uygun şekilde hareket edildiğini; kiralama işleminin, geçersizliği hukuka aykırı ve haksız olarak iddia olunan genel kurul toplantısından önce yapıldığını, işlemin yasalar gereği yetkili ve görevli yönetim kurulu tarafından gerçekleştirildiğini; öte yandan, A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. Genel Kurulunun veya

Yönetim Kurulunun geçersiz olduğuna ve yine bu kurullarca alınan kararların iptal edildiğine dair bir yargı kararı bulunmadığını; buna rağmen, sadece Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından devam ettiği belirtilen bir müfettiş incelemesine dayanarak müvekkili şirket ile kiraya veren A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. arasında akdedilen kira sözleşmesinin onaylanmayıp müvekkili şirketin talebinin zımnen reddedilmesinin hukuka aykırı olduğunu; ayrıca, söz konusu tesisin kiraya verilmesinin yasadan ve sözleşmeden kaynaklanan meşru hak olduğunu; 4721 sayılı Türk Madeni Kanunu'nun 826. maddesi metninde de belirtildiği üzere, A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş.'nin hem yasadan hem taraflar arasında imzalanan resmi senetten kaynaklanan, söz konusu arazi üzerinde sahip olduğu üst hakkına dayanarak inşa etmiş olduğu tesisleri kiraya verme hakkı bulunduğunu; Bakanlığın hukuken geçerli ve haklı bir gerekçesi olmaksızın müvekkilinin kiracı olma hakkını engellemesinin, hukuk devleti ve idareye duyulan güven ilkesi ile de bağdaşmadığını; diğer taraftan, müvekkili bakımından kira sözleşmesinin onaylanmasının "haklı beklenti" oluşturduğunu; kişilerin haklı beklentilerinin hukuk çerçevesinde korunmasının gerektiğini; söz konusu tesislerin kiraya verilmesi yetkisinin hem yasanın hem resmi senedin A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş.'ye tanıdığı bir hak olduğunu, nitekim müvekkili şirketin de yasada ve taraflar arasındaki resmi senette yer alan bu hükümler doğrultusunda, söz konusu tatil köyünü kiraladığını ve idarenin bu kiralama işlemine onay vereceği yönünde bir "haklı beklenti" içerisin girdiğini ifade ederek; müvekkili şirketin tarafı olduğu kira sözleşmesinin onaylanması talebinin zımnen reddine dair Orman ve Su İşleri Bakanlığı kararının iptaline karar verilmesi istemiyle 27.6.2013 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANTALYA 1.İDARE MAHKEMESİ; 11.4.2014 gün ve E: 2013/867, K:2014/449 sayı ile, " 2577 sayılı Yasanın 2. maddesinde; "İdari dava türleri, idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı açılan iptal davaları; idari işlem ve eylemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları; kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı açılan davalar olarak sayılmış; idari yargının idari eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimini yapmakla görevli olduğu kurala bağlanmış, aynı Yasanın 14.maddesinde ilk incelemeye ilişkin hususlar ayrı ayrı sayılmış, anılan yasanın 3622 sayılı yasayla değişik 15. maddesinin l/a bendinde ise, "14. maddesinin 3/a bendine göre adli ve askeri yargının görevli olduğu konularda açılan davaların reddine karar verilir" hükmüne yer verilmiştir.

İdarelerin, genel ehliyetlerini kullanarak, sözleşme serbestisi ve tarafların eşitliği gözetilerek gerçekleştirdikleri sözleşmelerin tamamen özel hukuk hükümlerine tabi olması ve dolayısıyla bunların yargısal denetiminin adli yargı yerlerince yapılması gerekmektedir.

Dava dosyasının incelenmesinden; Orman ve Su İşleri Bakanlığı ile A. Tatil Köyü Turizm Tic. A.Ş. arasında imzalanan 02.10.1996 tarih ve 2913 sayılı senet hükümlerine istinaden sözkonusu şirkete ait işletmenin kiralanmasının işbu davaya konu edildiği anlaşılmakta olup, kiraya verme isteminin söz konusu senedin uygulanması olduğu, dolayısıyla uyuşmazlığın esasının halen devam eden özel hukuk sözleşmesiyle doğrudan ilgili bulunduğundan davanın özel hukuk hükümleri çerçevesinde adli yargı mercilerince çözülmesi gerekmektedir

Açıklanan nedenlerle; davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine…" karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine Danıştay 8.Dairesince 14.5.2015 gün ve E:2014/11253, K:2015/4649 sayı ile onanan; kararın düzeltilmesi istemi de aynı Dairece 11.7.2017 gün ve E:2016/918, K:2017/6253 sayı ile reddedilen karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Manavgat 1.Asliye Hukuk Mahkemesince, 30/10/2017 gün ve E:2017/295, K:2017/646 sayı ile görevsizlik kararı vermiş, bu karar kanun yoluna başvurulmadan kesinleşmiş ve dosya Manavgat Sulh Hukuk Mahkemesine gönderilmiştir.

MANAVGAT SULH HUKUK MAHKEMESİ; 13.11.2018 gün ve E:2018/169 sayı ile, "Taraflar arasındaki hukuki ilişkiler değerlendirildiğinde, 02/10/1996 tarih 2913 yevmiye numaralı tapu senedi ile Manavgat İlçesi Kızılağaç Mahallesi 1167 parsel numaralı orman vasıflı taşınmazda dava dışı A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. lehinde 6831 sayılı Orman Kanunu md.17 bağlamında, verilen izin üzerine 49 yıl süreli irtifak hakkı tesis edildiği, davacı ile dava dışı A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. arasında ise 01/01/2012 tarihli aynı yere ilişkin olarak kira sözleşmesi bulunduğu görülmektedir.

Davacı taraf ise dava dışı A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. ile yapmış olduğu kira sözleşmesinin onaylanması için davalı tarafa yaptığı başvurunun zımnen reddedilmesine ilişkin idari işlemin iptalini talep etmektedir.

İdari makamların kendilerine başvuru üzerine herhangi bir cevap verilmemesi durumunda bu davranışa ne tür bir hukuki sonuç bağlanacağı İdari Yargılama Usulü Kanunu (İYUK) md.10 ile düzenlenmiştir. Buna göre, ilgililer, haklarında idari bir davaya konu olabilecek bir işlem veya eylemin yapılması için idareye başvurabilirler. Altmış gün içerisinde cevap verilmez ise istek reddedilmiş sayılır. Bununla birlikte belirtmek gerekir ki idari makamlara yapılan her türlü başvuru üzerine ilgili makamının altmış gün sessiz kalması idari davaya konu olabilecek nitelikte zımni red işlemine mevcudiyet vermez. Nitekim Anayasa Mahkemesi İYUK md.10'un anayasaya aykırılığını değerlendirdiği 15/04/2004 tarih 2004/26 esas, 2004/51 esas sayılı kararında "...Kuşkusuz ki, bu maddede temas edilen "zımni red " işleminin varlığından söz edilebilmesi için, iptal davasına konu yapılabilecek, kesin ve yürütülmesi gereken bir talebinde bulunması, yani "zımni red" sayılabilecek işlemin oluşumu için, yapılacak başvuruların bu sonucu doğurabilecek özellikleri taşıması gerekir. İnceleme konusunda olduğu gibi, salt kendisi hakkında evvelce idarece tesis edilen bir idari işlemin gerekçesini öğrenme istemini içeren bir yazılı başvurunun, idari davaya konu yapılabilecek, kesin ve yürütülmesi gereken bir idari işlem olarak kabulü mümkün değildir...." değerlendirmeleri ile idari yargıda iptal davasına konu olabilecek zımni red işleminin varlığından bahsedilebilmesi için idari makama yapılan başvurunun başvuru sahibinin hukuki alanında doğuracağı sonuçların da önemli olduğunu vurgulamıştır.

Davacı şirket tarafından dava dışı A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. şirketi ile yaptığı kira sözleşmesinin onaylanması için 06/01/2012 tarihinde Antalya Orman Bölge Müdürlüğü'ne başvuru yaptığı, söz konusu başvuruya cevap verilmediğinden bahisle de 28/02/2013 tarihinde Orman ve Su İşleri Bakanlığı İzin ve İrtifak Dairesi Başkanlığı'na

tekrar aynı içerikli başvuru yaptığı, bu başvuru üzerinde ise Orman Genel Müdürlüğü (İzin ve İrtifak Dairesi Başkanlığı)'nün davacı şirkete hitaben gönderdiği 27/05/2013 tarih 986 yazısının incelenmesinden özetle, hak lehtarı ve kiraya veren A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. hakkında devam eden incelemeler sonuçlanıncaya kadar tesisisin üçüncü kişilere işlettirilme taleplerinin değerlendirmeye alınmaması, tesisin üçüncü kişilere işlettirilmesine müsaade edilmemesinin Bakanlığın 21/05/2013 tarih ve 87 sayılı olurları ile uygun görüldüğünün bu sebeple de davacının taleplerinin değerlendirmeye alınmadığının bildirildiği anlaşılmaktadır.

Gerek 02/10/1996 tarih 2913 yevmiye numaralı tapu senedi, gerekse de davacı ile dava dışı A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. arasında bulunan 01/01/2012 tarihli kira sözleşmesi hükümleri incelendiğinde, irtifak hakkına konu otelin hak lehtar tarafından başkasına kiralanması durumunda kira sözleşmesinin idarece onaylanması gerektiği konusunda bir hüküm bulunmadığı görülmektedir. Bununla birlikte, 02/10/1996 tarihli senedin 11.maddesinde hak lehtarının kendisine tahsis edilen orman alanındaki tesisleri kısmen veya tamamen kira yolu ile işlettiğinde kira sözleşmesinin bir nüshasının Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığı'na bildirileceğinden bahsedilmektedir.

Antalya İdare Mahkemesi 11/04/2014 tarih, 2013/867 esas, 2014/449 karar sayılı görevsizlik kararında, 02/10/1996 tarih 2913 yevmiye numaralı tapu senedi gereğince otelin kiraya verilebileceği, kiraya verme işleminin de senedin uygulanması olduğunu bu sebeple de uyuşmazlığın esasının özel hukuk sözleşmesiyle doğrudan ilgili bulunduğu sonucuna ulaştığı görülmektedir. Bununla birlikte davalı idare makamınca davacıya gönderilen 27/05/2013 tarih 986 yazısının içeriğinin incelenmesinden davalı idarece uyuşmazlık konusu tesisin üçüncü kişilerce işletilmesine izin verilmeyeceğinin bildirildiği ve davacı tarafin davalı idare makamlarından 01/01/2012 tarihli kira sözleşmesinin onaylama işlemi talebinin ise taraflar arasında bulunan kira sözleşmesi veya 02/10/1996 tarih 2913 yevmiye numaralı tapu senedinde düzenlenmediği gözetildiğinde davalı idarenin davacı tarafin başvurusunu değerlendirmeye almayarak ve tesisin üçüncü kişilerce bu arada davacı tarafından da işletilmesine izin verilemeyeceği de belirtilerek özel hukuk sözleşmesinden kaynaklanmayan, kamu gücü ayrılacağı ile donatılmış, özel hukuk sözleşmesinden ayrılabilen tek yanlı bir idari işlem niteliğinde yetki kullandığı, bu durumun ise davacı tarafin hukuki alanında kesin ve icra edilebilir nitelikte sonuçlar doğurduğu kanaatine varılmıştır. Başka bir deyişle de davalı idarenin davacıya hitaben gönderdiği 27/05/2013 tarih 986 yazısının içeriğinde tesisin üçüncü kişilere ve bu arada davacı tarafından işletilmesine izin verilmeyeceğinin bildirildiği dikkate alındığında, davacının idareye yaptığı kira sözleşmesinin onaylanması başvurusunun neticesine göre davacı taraf kiraladığı tesisi işletebilecek veya işletemeyecektir. Bu durum ise davacı tarafin idareye başvurusunun, kendisi hakkında kesin ve icra edilebilir nitelikte bir işlem tesisi yapılmasına yönelik olduğu, bu sebeple de idarece davacının başvurusuna net bir cevap verilmemesi İYUK md.10/1 bağlamında idari yargının görev alanına giren kesin icra edilebilir nitelikte idari işlem olduğu, davacının işbu dava ile de hakkında tesis edilen zımni red işlemini dava konusu ettiği anlaşıldığından 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun md.19/1 gereğince görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulmasına dair iş bu arar karar evrakı oluşturulmuştur.

KARAR:

Dosyanın 2247 sayılı kanunun 19. Maddesinin 1. fikrası gereğince somut uyuşmazlık bakımından görevli yargı kolunun belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine…" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Hicabi DURSUN'un Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Süleyman Hilmi AYDIN, Aydemir TUNÇ ve Nurdane TOPUZ'un katılımlarıyla yapılan 25.3.2019 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Sulh Hukuk Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, adli yargı dosyasının Mahkemece, ekinde idari yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Antalya ili, Manavgat ilçesi, Kızılağaç Köyü sınırlarındaki Selge Beach Resort Otel isimli işletmenin, 49 yıllığına irtifak hakkı sahibi olan A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş'ce, davacı şirkete kiralanması işleminin onaylanması istemiyle Orman ve Su İşleri Bakanlığına yapılan 28/02/2013 tarihli başvurunun zımnen reddine yönelik işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

Anayasa'nın "Ormanların korunması ve geliştirilmesi" başlıklı 169. maddesinde "Devlet, ormanların korunması ve sahalarının genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır. Yanan ormanların yerinde yeni orman yetiştirilir, bu yerlerde başka çeşit tarım ve hayvancılık yapılamaz. Bütün ormanların gözetimi Devlete aittir.

Devlet ormanlarının mülkiyeti devrolunamaz. Devlet ormanları kanuna göre, Devletçe yönetilir ve işletilir. Bu ormanlar zamanaşımı ile mülk edinilemez ve kamu yararı dışında irtifak hakkına konu olamaz.

Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade edilemez. Ormanların tahrip edilmesine yol açan siyasi propaganda yapılamaz; münhasıran orman suçları için genel ve özel af çıkarılamaz. Ormanları yakmak, ormanı yok etmek veya daraltmak amacıyla işlenen suçlar genel ve özel af kapsamına alınamaz.

Orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen, aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yerler ile 31/12/1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler, şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında, orman sınırlarında daraltma yapılamaz." denilerek ormanlar hakkında ayrıntılı düzenlemelere yer verilmiştir. Madde metninden de açıkça anlaşıldığı üzere; devlet ormanları kanuna göre devletçe işletilecek ve mülkiyetleri

devredilemeyecektir.

31.08.1956 sayılı 6831 sayılı Orman Kanunu'nun "Ormanların Muhafazası"na ilişkin bölümde yer alan 17. maddesinde; "orman içerisinde yer alacak bina ve tesislere hangi hallerde izin verileceğine" ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

31.08.1956 tarih ve 6831 sayılı Kanun'un ilk hali; "Ormanlarda umumi sıhhat ve emniyet ve menfaat icabı veya estetik ve turistik bakımdan yapılacak her nevi bina ve tesisat ile orman hasılatı işleyeceklerin ve kullanacakların yapacakları bina ve her nevi tesisat için Ziraat Vekaletinden izin alınır."şeklinde düzenlenmiştir.

23.09.1983 tarih 2896 sayılı Kanun ile 6831 sayılı Kanun'un 17/3. fikrası yürürlükten kaldırılarak 4. fikra da eklenmek suretiyle yeni bir düzenlemeye gidilerek "Turizm bölge, alan ve merkezleri dışında kalan Devlet ormanlarında; kamu yararına olan her türlü bina ve tesisler ile orman ürünlerini işleyeceklerin yapacakları bina ve tesisler için gerçek ve tüzelkişilere Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Tarım ve Orman Bakanlığınca, intifa için kullanım bedeli karşılığında izin verilebilir. Bu izin üzerine tesis edilecek intifa hakkı süresi kırkdokuz yılı geçemez. Bu süre sonunda bütün bina ve tesisler bedelsiz ve eksiksiz olarak Hazineye devredilir. Ancak, işletmelerin başarılı olduğu, konusuyla ilgili bakanlıkça belgelenen hak sahiplerinin intifa hakkı Tarım ve Orman Bakanlığınca; yer, bina ve tesislerin rayiç değeri üzerinden belirlenecek yıllık bedelle doksandokuz seneye kadar uzatılabilir. Bu durumda Hazineye devir işlemi bu uzatma sonunda yapılır. Bu suretle yapılmasına izin verilen bina ve tesislerin amaç dışı kullanılması yasaktır.

Yukarıdaki fikrada belirtilen bina ve tesislerin, hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlarda veya hususi ormanlarda yapılmak istenmesi halinde, Maliye Bakanlığının görüşü alınmaksızın Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir. Bu takdirde, kullanım bedeli, süresi, yapılan bina ve tesislerin devri gibi hususlar genel hükümlere uygun olarak taraflarca tespit olunur." denilmiş,

22.05.1987 tarih ve 3373 sayılı Kanun ile 17. Maddenin 3. fikrası yeniden düzenlenen "Turizm alan ve merkezleri dışında kalan Devlet ormanlarında kamu yararına olan her türlü bina ve tesisler için gerçek ve tüzelkişilere, Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığınca bedeli karşılığı izin verilebilir. Bu izin süresi kırkdokuz yılı geçemez. Devletçe yapılan tesisler dışında kalan her türlü bina ve tesisler izin süresi sonunda eksiksiz ve bedelsiz olarak Orman Genel Müdürlüğünün tasarrufuna geçer. Ancak işletmenin maksadına uygun faaliyet gösterdiği Orman Genel Müdürlüğünce belgelenen hak sahiplerinin kullanma hakları yer, bina ve tesislerin rayiç değeri üzerinden belirlenecek yıllık bedelle doksandokuz seneye kadar uzatılabilir. Bu durumda devir işlemleri bu uzatma sonunda yapılır. Turizm amaçlı tesisler için hak sahipleri adına tapuda irtifak hakkı tesis edilir. İzin ve irtifak hakları amaç dışı kullanılamaz." madde metni 17.12.2002 tarih ve E:2000/75 K:2002/200 sayılı Anayasa Mahkemesi'nin kararı ile iptal edilmiştir.

Kanun koyucu söz konusu 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 17. maddesinin 3.ve devam eden fikralarında daha sonra da bir takım değişik ve düzenlemeler yapmıştır.

6831 sayılı Orman Kanunu'nun halen yürürlükte olan 17. maddesinin 3. ve ek fikrasında;"(Değişik fikra: 22/5/1987 - 3373/7 md.; İptal: Ana. Mah.nin 17/12/2002 tarihli ve E.:2000/75, K.:2002/200 sayılı Kararı ile; Yeniden düzenleme: 17/6/2004-5192/1 md.) (Değişik birinci cümle: 25/6/2010-6001/33 md.) Savunma, ulaşım, enerji, haberleşme, su, atık su, petrol, doğalgaz, altyapı, katı atık bertaraf ve düzenli depolama tesislerinin; baraj, gölet, sokak hayvanları bakımevi ve mezarlıkların; Devlete ait sağlık, eğitim ve spor tesislerinin ve bunlarla ilgili her türlü yer ve binanın Devlet ormanları üzerinde bulunması veya yapılmasında kamu yararı ve zaruret olması halinde, gerçek ve tüzel kişilere bedeli mukabilinde Çevre ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir. Devletçe yapılan ve/veya işletilenlerden bedel alınmaz. Bu izin süresi kırkdokuz yılı geçemez. Bu alanlarda Devletçe yapılanların dışındaki her türlü bina ve tesisler iznin sona ermesi halinde eksiksiz ve bedelsiz olarak Orman Genel Müdürlüğünün tasarrufuna geçer. Söz konusu tesisler Orman Genel Müdürlüğü veya Çevre ve Orman Bakanlığı ihtiyacında kullanılabilir veya kiraya verilmek suretiyle değerlendirilebilir. İzin amaç ve şartlarına uygun olarak faaliyet gösteren hak sahiplerinin izin süreleri; yer, bina ve tesislerin rayiç değeri üzerinden belirlenecek yıllık bedelle doksandokuz yıla kadar uzatılabilir. Bu durumda devir işlemleri uzatma süresi sonunda yapılır. Verilen izinler amaç dışında kullanılamaz.

(Ek fikra: 23/9/1983 - 2896/10 md.; İptal: Ana. Mah.nin 17/12/2002 tarihli ve E.:2000/75, K.:2002/200 sayılı Kararı ile; Yeniden düzenleme: 17/6/2004-5192/1 md.) Yukarıdaki fikrada belirtilen bina ve tesislerin hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlarda veya hususi ormanlarda yapılmak istenmesi halinde de Çevre ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir. Bu takdirde kullanım bedeli, süresi, yapılan bina ve tesislerin devri gibi hususlar genel hükümlere uygun olarak taraflarca tespit edilir.";

Aynı Kanunun Geçici 8.Maddesinde; " (Ek : 25/6/2010-6001/33 md.)

Bu Kanunun 17 nci maddesi hükümlerine göre 8/11/2003 tarihinden önce verilen turizm ve diğer izinlerin kesin izin hakları devam eder, izinli saha içinde kalmak kaydıyla mevcut tesislere tadilat, kapasite, tür ve sınıf değişikliği izni verilebilir. Çevre ve Orman Bakanlığınca verilen tadilat, kapasite, tür ve sınıf değişikliği izinleri dâhil olmak üzere daha önce turizm amaçlı tesisler için verilen izinler ile diğer izinlerin irtifak hakkına dönüştürülmesinin izin sahibi tarafından talep edilmesi halinde, izin sahibi lehine bu Kanunun 115 inci maddesine göre irtifak hakkı tesis edilebilir." Maddenin işaret ettiği 115 maddesinde; " (Değişik : 23/9/1986 - 2896/57 md.)

Devlet ormanları üzerinde kamu yararına yapılacak her türlü yapı ve tesisler için herhangi bir şekilde irtifak hakkı tesisi Maliye ve Tarım ve Orman Bakanlıklarının iznine bağlıdır." Denilmiştir.

Diğer taraftan, 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 17 ve 18 inci maddelerine göre verilecek izinlere ait iş ve işlemler ile aynı Kanunun 115, Ek 9, Ek 11 ve Geçici 8 inci maddelerine ilişkin uygulama usul ve esasları ile bunlardan tahsil edilecek bedellere ait iş ve işlemleri düzenlemek amacıyla çıkarılan ve dava konusu edilen işlemin yapıldığı tarihte yürürlükte bulunan 15.09.2011 tarih, 28055 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Orman Kanununun 17 Ve 18 İnci Maddelerinin Uygulama Yönetmeliğinin farklı maddelerinde, izinlere konu tesislerin tamamının veya bir bölümünün kiralanması, işletme hakkının devredilmesine; mevcut izinlerin devamına; kesin izin verilen mevcut turizm izinlerine ilişkin iş ve işlemlerin nasıl yapılacağına, hangi kurallara tabi olduğuna yönelik ayrıntılı düzenlemelere yer

verilmiştir.

Öte yandan 6183 sayılı Orman Kanunu'nun 17. Maddesine dayanılarak çıkarılan ve söz konusu işlemin yapıldığı tarihte yürürlükte olan 05.04.1995 tarih ve 22249 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Orman Arazilerinin Tahsisi Hakkında Yönetmeliğin 47. maddesinin 1. fikrasında; "İzin; sürenin dolması, izin sahibinin vazgeçmesi, bu Yönetmelik ve taahhütname hükümlerine aykırı davranılması, Turizm Bakanlığınca verilen Turizm Yatırım Belgesi veya Turizm İşletme Belgesinin alınamaması, bu belgelerden iptal edilmiş olanların altı ay içinde yenilenmemiş olması, taahhütnamesinde belirtilen süreler içinde bu Yönetmeliğin 46 ncı maddesi hükümlerine aykırı devir işlemi yapılması hallerinde, Bakanlık onayı ile re'sen iptal edilerek sona erer . Varsa irtifak hakkı da kaldırılır. Taahhütnamesindeki hükümler gereğince işlem yapılır."; 52. Maddenin 3. fikrasında " izin süresinde yapılan yatırım işletmeye geçtiği tarihten başlamak üzere, tahsis olunan arazi üzerinde kurulan işletmelere ait gayri safi yıllık gelirin %2si takip eden yılın Eylül ayı sonuna kadar izin sahibinden tahsil edilir., tesisin işletmeye açıldığı yıl ile takip eden birinci takvim yılı için muafiyet tanınır. Gayri safi gelire tahsis edilen arazi üzerinde kurulan işletmelere ait tahakkuk eden her türlü mal ve hizmet satış bedelleri faizler ile yapılan kiralamalar dahil edilir. Yıllık gayri safi geliri gösteren beyanname 01.06.1989 ve 3568 sayılı kanuna göre yetkili kılınan yeminli mali müşavirlere tasdik ettirilir" hükümleri düzenlenmiştir.

Davaya konu işlemin yasal dayanağının ve tesis edilmesine sebep olan olayın anlaşılması açısından, davalılardan Orman ve Su İşleri Bakanlığınca verilen cevap dilekçesine bakıldığında; Antalya ili, Manavgat İlçesi, Kızılağaç Köyü sınırları dahilinde bulunan 102.000 m2'lik ormanlık sahada 1599 yataklı 1. sınıf tatil köyü yapılması amacıyla A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş adına verilen kesin izinle ilgili olarak, Antalya Orman Bölge Müdürlüğü'nün 25/01/2012 tarihli ve 600 sayılı yazısı ekinde, tesisin 30 yıl süreyle davacı K. K. Tur. İnş. Sanayi ve Tic. A.Ş. tarafından kiralandığı belirtilerek, izin verilmesinin talep edildiği; A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş'nin %77 hissedarı olan H.İ.K.Eğitim Vakfi vekillerinin 20.04.2012 tarihli dilekçelerinde; müvekkilleri Vakıf kurucusu İ. K.'un vefatından sonra vakıf mütevelli heyetinin usulsüz toplanması sebebiyle davalar açıldığı, meşru olmayan yönetim kurulu kararlarının dikkate alınmaması gerektiğinin bildirildiği; davacı K.K. Tur. Tic. Ltd. Şti.'nin 28/02/2013 tarihli dilekçesi ile; K. K. Tur. Tic. Ltd. Şti. ve A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş arasında 16/01/2012 tarihinde kira sözleşmesi yapıldığı ve aynı tarihte davalı Bakanlıktan izin istendiği, bu arada otele ciddi anlamda yatırımlar yapıldığı, 2013-2014 sezonuna ait anlaşmalar yapıldığı, tesisin K. K. Tur. Tic. Ltd. Şti. tarafından işlettirilmesine olumlu veya olumsuz bir yanıt verilmesi, yanıt verilmemesi halinde yasal yollara başvurulacağının ifade edildiği; Başbakanlık Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün 24/04/2013 tarihli ve 8463 sayılı yazısı ekinde yaptırılan müfettiş incelemesi sonucunda alınan 19/04/2013 tarihli ve 1614 sayılı olurda; H.İ.K.Eğitim Vakfı'nın % 77 nispetinde iştirakinin bulunduğu ve gayri meşru olduğu değerlendirilen halen görevde olan A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. yönetim kurulunun, A. Tatil Köyü Turizm Ticaret Anonim Şirketi bünyesinde bulunan iktisadi varlıkların herhangi, bir gerçek ve tüzel kişiye kiralanması, devri vb. yönündeki tasarruflarının Orman ve Su İşleri Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğü nezdindeki müracaatlarının; ayrıca Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. bünyesinde bulunmakla beraber, gayri meşru şekilde K. K. unvanlı şirketçe işletildiğini tespit ettiği Otelin Turizm İşletme Belgesini iptal etme yönündeki idari tasarruflarının; taraflarınca yapılan müfettiş incelemesi çerçevesinde yürütülen çalışmalar neticelenene kadar bekletilmesinin uygun olacağının bildirilmiş olduğu; Orman Genel Müdürlüğü, İzin ve İrtifak Dairesi Başkanlığı'nın, Bakanlık Makamı'ndan alınan 21/05/2013 tarihli ve 87 sayılı oluru ile söz konusu izinle ilgili olarak, Başbakanlık Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün 24/04/2013 tarihli ve 8463 sayılı yazısı ekinde yaptırılan müfettiş incelemesi neticesinde; alınan 19/04/2013 tarihli ve 1614 sayılı olurunda; "...1-H.İ.K.Eğitim Vakfı'nın % 77 nispetinde iştirakinin bulunduğu ve gayri meşru olduğu değerlendirilen ve halen görevde olan A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. yönetim kurulunun, A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. bünyesinde bulunan iktisadi varlıkların herhangi bir gerçek ve tüzel kişiye kiralanması, devri vb. yönündeki tasarruflarının Orman ve Su İşleri Bakanlığı, Orman Genel Müdürlüğü nezdindeki müracaatlarının... taraflarınca yapılan müfettiş incelemesi çerçevesinde yürütülen çalışmalar neticelenene kadar bekletilmesinin uygun olacağı ..." bildirildiğinden; Vakıflar Genel Müdürlüğünce yürütülen incelemenin neticelenmesine kadar ilgili şirketin, tesisin üçüncü kişilere işlettirme talebinin ve diğer taleplerinin değerlendirmeye alınmaması, tesisin üçüncü kişilere işlettirmesine müsaade edilmemesi, ancak bu süre zarfında tahakkuk eden % 2 gelir payı bedellerinin ilgililerden tahsil edilmesinin uygun görülmüş olduğu; davacı K. K. Tur. Tic. Ltd. Şti.'nin 28/02/2013 tarihli dilekçesine; Orman Genel Müdürlüğü, İzin ve İrtifak Dairesi Başkanlığı'nın 21/05/2013 tarihli ve 87 sayılı oluruna istinaden taleplerin bu aşamada değerlendirilmeye alınamadığına dair 27/05/2013 tarihli ve 986 sayılı yazı ile cevap verildiği, lehtar adreste olmadığından söz konusu yazının iade edildiği belirtilerek; işlemin hukuka ve mevzuata uygun olduğu ve davanın reddinin gerektiği savunulmuştur.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin (a) bendinde, idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları, (b) bendinde, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, (c) bendinde ise, tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar idari dava türleri arasında sayılmıştır.

İdari işlemler hakkında yetki, şekil,sebep,konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davalarının idari dava türlerinden biri olduğu idare hukukun bilinen ilkelerindendir.

Kamu kurum ve kuruluşlarının kendilerine ilgili mevzuatla verilen görevi yaparken, kamu kudretini kullanmak suretiyle tek yanlı olarak tesis ettikleri icrai işlemler veya eylemlerden doğan uyuşmazlıkların idari yargı merciince çözümlenmesi gerekmektedir.

Konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile uyuşmazlık konusu olay birlikte değerlendirildiğinde; ilk olarak 1993 yılında alınan kesin iznin ardından 02/10/1996 tarih 2913 yevmiye numaralı tapu senedi ile Manavgat İlçesi Kızılağaç Mahallesi 1167 parsel numaralı orman vasıflı taşınmazda, dava dışı A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. lehinde, 6831

sayılı Orman Kanununun 17. maddesi kapsamında verilen izin üzerine 49 yıl süreli irtifak hakkı tesis edildiği, davacı Şirket ile dava dışı A. Tatil Köyü Turizm Ticaret A.Ş. arasında ise 01/01/2012 tarihli aynı yere ilişkin olarak kira sözleşmesi bulunduğu; davacı Şirketin bu kira sözleşmesinin onaylanması için davalı tarafa yaptığı başvurunun zımnen reddedildiği; bilahare İdarece bu başvurunun 27/05/2013 tarih, 986 sayılı yazı ile de reddedildiğinin görüldüğü; bu bağlamda, davalı idarenin davacı Şirketin başvurusunu değerlendirmeye almayarak ve tesisin üçüncü kişilerce bu arada davacı tarafından da işletilmesine izin verilemeyeceği de belirtilerek, özel hukuk sözleşmesinden kaynaklanmayan, kamu gücü ayrılacağı ile donatılmış, tek yanlı bir idari işlem niteliğinde yetki kullandığı, bu durumun ise davacı tarafın hukuki alanında kesin ve icra edilebilir nitelikte sonuçlar doğurduğu kanaatine varılmıştır.

Davalı idarenin tüm bu işlem ve düzenlemeleri kanunlar ve ilgili mevzuatın kendisine verdiği yetkiye dayalı olarak kamu gücü kullanmak sureti ile ve tek taraflı irade beyanı ile gerçekleştirdiği kuşkusuzdur.

Bu duruma göre, idare tarafından tesis edilen işlemin, anılan yasal düzenlemelere uygunluğunun denetlenmesi gerektiğinden, davanın görüm ve çözümünde 2577 sayılı Yasa'nın 2. maddesi gereğince idari yargı yerleri görevli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Manavgat Sulh Hukuk Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Antalya 1.İdare Mahkemesinin 11.4.2014 gün ve E:2013/867, K:2014/449 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Manavgat Sulh Hukuk Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Antalya 1.İdare Mahkemesinin 11.4.2014 gün ve E:2013/867, K:2014/449 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 25.3.2019 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Aydemir	Nurdane
AYDIN	TUNÇ	TOPUZ